

han og hans parti har haft et stort medansvar for den i øvrigt, synes jeg, meget fornuftige danske politik, vi har haft på området.

Vi har ikke sagt nej til at bruge genteknologi. Og som jeg har understreget det, har man brugt den til en række medicinske formål og med et godt resultat, tror jeg. Vi har også brugt den på andre områder, eksempelvis til at finde vaskemidler, som er langt mere skånsomme over for miljøet end traditionelle vaskemidler. Derfor handler det ikke om at sige ja eller nej til genteknologi, men sørge for, at man kun anvender den meget, meget kritisk og med fuld oplysning i forhold til forbrugerne. Det synes jeg bør være det fælles standpunkt.

Når jeg har bedt om ordet her midt i debatten – når vi er færdige med hele diskussionen, er det interesseløst, så derfor synes jeg godt, jeg ville benytte min ret til at gå ind nu – så er det for at sige lidt om dette med den tredje verden.

Den danske regering har været kolossalt optaget af den tredje verdens landbrugsproblemer. Vi har været aktive, når det drejer sig om bistand til den tredje verden. Vi har også været aktive, når det drejer sig om at bevare fornuftige, traditionelle dyrkningsformer i den tredje verden. Vi har været optaget af oplysning i forhold til den tredje verden, og vi har heller ikke afvist, at man kan bruge ny teknologi og nye sorter i forhold til den tredje verden. Det har vi gjort, bl.a. fordi det kan give bedre produktionsmuligheder, men også, fordi det kan forhindre og modvirke den eksplosive vækst, der er i anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i den tredje verden.

I dag er sådan, at vore danske landmænd bliver mere og mere forsigtige med at anvende plantebeskyttelsesmidler, og i det hele taget håber vi, at vores del af verden bliver det, fordi vi ved, hvilke risici det på mange måder har for sundhed, grundvand osv.

Så sker der desværre i øjeblikket en voldsom vækst i anvendelse af pesticider i den tredje verden. Det er selvfølgelig også, fordi deres sorter og deres produktion er mere sårbar, end vores på mange måder er det. Derfor ligger der selvfølgelig et perspektiv i, at vi får sorter, som kan klare tørkeproblemer, som kan klare ekstreme insektangreb, svampeangreb osv., uden at der i tilfælde af insektangreb, svampeangreb, sygdomsangreb af forskellig art skal bruges voldsomme mængder af meget farlige sprøjtemidler. Det er altså ikke et spørgsmål om enten-eller, men et spørgsmål om at bruge de nye videnskabelige måder med fornuft og med omtanke.

Det sidste, jeg vil sige, er, at en af risiciene ved bioteknologi i forhold til den tredje verden, er, at man bruger den tredje verden som forsøgs- mark for udsætning af alle mulige eksperimenterende afgrøder osv., som vi ikke vil tillade i vores del af verden. Derfor har Danmark sloges inden for biodiversitetskonventionen for, at der bliver lavet en særlig sikkerhedsprotokol, som garanterer de samme sikkerhedsforanstaltninger ved dens slags forsøg som dem, vi gerne vil have i vores egen del af verden.

Så jeg advarer imod den unuancerede diskussion, når det drejer sig om fødevarer-situationen i den tredje verden og forholdene i den tredje verden. Vi kan på nogle områder få hjælp af den nye teknologi. Vi skal imidlertid være utrolig forsigtige og skeptiske over for det, og vi skal beskytte dem mod, at de bare bliver – havde jeg nær sagt – losseplads eller fri forsøgs- mark for vores produkter, og det synes jeg er vigtigt at få understreget her. Det er altså ikke et spørgsmål om enten-eller, men det drejer sig om at bruge de nye muligheder og bruge dem med fornuft.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes, at hr. Jørn Jespersen kommer lidt nemt om ved det i sit svar omkring totalmærkning, og hvordan det kontrolleres. Vi kan jo sagtens forestille os scenariet, hvor alle supermarkeder, alle butikker bliver delt op i en gensplejset og ikkegensplejset afdeling, sådan som SF ønsker det.

Det, jeg er interesseret i, er, hvordan man gør det ude i naturen. Man kan komme med hundredvis af eksempler på, hvordan gensplejsede organismer i en eller anden form ude i naturen kan komme i berøring med noget, som de ikke skulle gøre.

Man kan også forestille sig, at det bliver blandet i noget vand, som kommer ind i vores kloaksystem. Vil SF have forskellige kloakrør, der bliver kontrolleret? Hvor langt er SF villig til at gå?

Jeg synes egentlig, det er meget fint, at hr. Jørn Jespersen har en meget klar og ren holdning til det her: Der skal være en total adskillelse. Jeg er bare interesseret i at høre, hvordan man vil gøre det ude i naturen i forhold til vores vand og i forhold til alle de systemer, som får dagligdagen i et samfund som vores til at fungere.